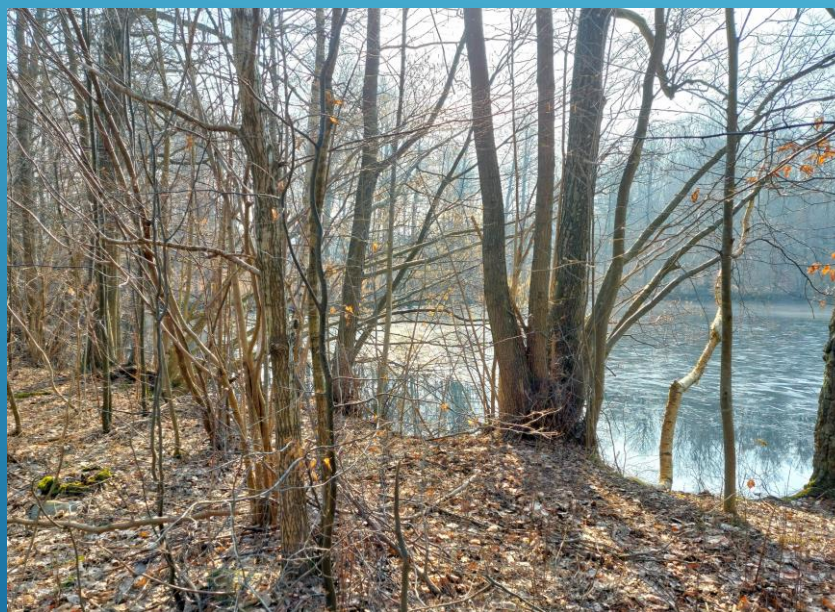

Promenad 15 mars 2022

Text Iréne Lindén. Foto Iréne Lindén och Mona Gellentoft.

Denna soliga morgon utgick vår promenad från Bjäraryd. Guidade gjorde Inga-Lena och Janne Andersson.

Vi stannade till vid ett nedlagt kaolinbrott där man tillverkade kaolinmjöl under åren 1939 till 1947. Kaolinleran hämtade man från botten av en liten sjö, en sjö där Janne har badat många gånger.

Promenad 15 mars 2022

Text Iréne Lindén. Foto Iréne Lindén och Mona Gellentoff

Så kom vi fram till den stora gården Rävaryd. I början av 1900-talet fanns både en rättare och ett 20-tal drängar och pigor anställda på gården. Från år 1920 ägde häradsdomare Seth Svensson gården. Hans son Arne Svensson tog över gården men efter hans död för ca 25 år sedan har ingen bott där. Det känns onekligen sorgligt att beskåda förfallet av en så fin gård. Både Inga-Lena, Janne och Lennart Lindqvist hade mycket att berätta om gården och de sista ägarna.

Promenad 15 mars 2022

Text Iréne Lindén. Foto Iréne Lindén och Mona Gellentoft

Vi gick vidare genom vackra skogsområden och passerade flera småbrott där stenhuggare arbetat säsongvis med att hugga storsten och knacka smågatsten. Vid det här laget gjorde sig kaffetarmen påmind och Janne lovade att det inte var långt kvar till vårt rastställe. Vi kom fram till ännu ett övergivet hus men det hade inte stått tomt så länge. Vi slog oss ner på stengärdet och lät oss väl smaka av vårt medhavda fika. Det var säkert fler än jag som funderade på vad som hänt med den familj som så nyligen övergett det här huset. I ett skjul stod en motorgräsklippare och en skottkärra kvar och på gården en lite medfaren studs matta.

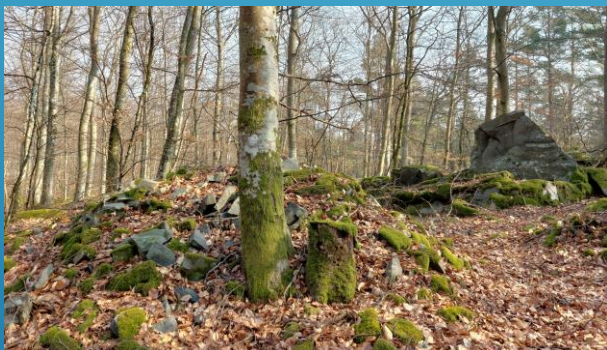

Promenad 15 mars 2022

Text Iréne Lindén. Foto Iréne Lindén och Mona Gellentoft

Stärkta av kaffe med tilltugg gick vi vidare. Så småningom kom vi fram till Ljungbackastämman, scenen i Ebbalycke där det hålls spelmansstämma varje år i juli.

När vi kom ut på Knubbasliden och vände tillbaka mot Bjärarydsvägen, berättade Inga-Lena om ett litet hus från 1700-talet som funnits på höger sida om vägen. Huset var en så kallad ryggåsstuga och väggarna var endast ca 1,2 meter höga. Stugan kallades av ortsbefolkningen för Stompastugan efter sina ägare som var ett syskonpar Stompa-Jösse och Stompa-Karna. Båda två var väldigt kortväxta så de hade inga problem med den låga dörren. Detta var Jöns och Karnas föräldrahem där de bodde i flera årtionden. När stugan revs är oklart men den beskrivs i Blekingeboken från 1929 så då fanns den i alla fall kvar. Jöns var född 1858 och Karna 1865. Karna skötte hushållet och stickade strumpor och Jöns skötte hästar och tillverkade korgar.

Efter ett par hundra meter var vi tillbaka vid Bjärarydsvägen. Där stannar vi till under en stor kastanj och Inga-Lena berättade att här bodde hennes farmor en gång i tiden, av Ortsbefolkningen kallad Anna i kröken.

Så kom vi att tala om Blekinges största björk, skulle inte den växa här i närheten? Inga-Lena bekräftade att den ståtliga björken med en omkrets på över tre meter hade vuxit ett stycke därifrån men att den nu var borta. Vilken som nu är Blekinges största björk återstår att ta reda på.

Promenad 15 mars 2022

Text Iréne Lindén. Foto Iréne Lindén och Mona Gellentoft

Stort tack till Janne och Inga-Lena för en mycket intressant promenad.